

е същата. Компетентността на специалния съдъ е да разгледа дългата за българските реколти (предварителния членъ на правилника за производството на съда). И ако тази висока юрисдикция определя своята компетентност, като тълкува договора (чл. 57), отъ това не следва, че тя не може да си служи съ други юридически правила;

3) Аргументът, който се състои въ твърдението, че българското правителство, като е действувало въ границите на своя империумъ, не дължи репарация, е единъ софизъмъ. Макаръ въ международното право да съществува принципътъ, че една държава не може да тегли друга държава подъ съдъ предъ по-общитъ публични юрисдикции, недопустимо е да се твърди, че, когато една държава иска арбитражъ отъ една международна юрисдикция — като подписва единъ договоръ, една конвенция или едно съглашение — тя може да се укрие задъ своя империумъ.

При липса на разпоредби въ Ньойския договоръ, материята тръбва да се разглежда споредъ правилата на общото публично право: работодательтъ, отговоренъ спрямо своите агенти, има право на възвратенъ искъ срещу причинителя на щетата.

Поради тия мотиви:

Държавите-истци поддържатъ изцѣло заключенията на своята искова молба.

(п) Пиеръ Жодонъ